

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.361/2019/13.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
Dr. Bajnok István előadó bíró
Dr. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Bárdos Gergely Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Balassi Bálint u. 27. I/12., ügyintéző: Dr. Bárdos Gergely ügyvéd)

Az alperes: Budapest Hitel- és Fejlesztési Bank Zrt. (1138 Budapest, Váci út 193.)

Az alperes képviselője:

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla, 13.Gf.40.623/2018/6-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék, 163.G.43.386/2015/8. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. augusztus 15-én változó kamatozású és futamidejű, CHF alapú hitelszerződést kötött az alperes jogelődjével, a Budapest Autófinanszírozási Bank Zrt.-vel (a továbbiakban: alperes) gépjármű megvásárlásának finanszírozására. A szerződés tartalmazta a

Gfv.30.361/2019/13.

hitel összegét (4.000.000 Ft), a futamidőt (120 hónap), a törlesztőrészek összegét (59.112 Ft), az induló ügyleti kamatot (12,74%).

- [2] Az alperes a szerződés teljesítése érdekében a szerződés szerint esedékessé váló törlesztőrészlet és fizetendő árfolyam-különbözet összegéről havonta fizetési értesítőt küldött a felperesnek, és 2013. október 4-én felszólította a nyilvántartása szerint 2013. szeptember 19-én esedékessé vált összesen 78.858 forint tartozás, majd a 2013. október 29-én az előbbi tartozás és a nyilvántartása szerint 2013. október 19-én esedékessé vált további összesen 157.974 forint tartozás 5 naptári napon belül történő megfizetésére. Ezt követően az alperes 2013. november 21-i nyilatkozatával a 2013. szeptember 19-i és a 2013. október 19-i törlesztőrészek, árfolyam-különbözet illetve késedelmi kamat – a nyilvántartásai szerint összesen 159.397 forint – megfizetésének elmaradása miatt azonnali hatállyal felmondta a felek közti hitelszerződést, egyúttal esedékessé tette a felperes tőketartozását, és felszólította mindösszesen 7.096.822 Ft megfizetésére.
- [3] Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben (a továbbiakban: DH1. tv.) rögzített elszámolás szabályairól és egyéb rendelkezéseiről szóló 2014. évi XL. törvényben (a továbbiakban: DH2 tv.) előírt elszámolást elkészítette, a felperessel szemben tisztességtelenül felszámított összeget 505.083 forintban mutatta ki.

A kereseti kérelem, a viszonkereset és ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében – egyebek mellett – Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 200. § (2) bekezdése alapján az alperessel kötött hitelszerződés semmisségének a megállapítását kérte, de az elsőfokú bíróság a kereset tekintetében a pert jogerős végzésével megszüntette a DH2. tv. 39. §-a alapján.
- [5] Az alperes módosított viszonkeresetében az által gyakorolt felmondásra alapítva 6.990.950 forint és ennek 2015. február 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni a felperest.
- [6] A felperes ellenkérelme a viszonkeresettel szemben annak elutasítására irányult, mert érvénytelenségi kifogásában a szerződés egészének érvénytelenségét állította, másrészt vitatta az alperes felmondásának jogszerűségét.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a felperest, hogy az alperesnek fizessen meg 6.576.934 forintot, valamint ezen összeg 2013. november 2. napjától számított késedelmi kamatát. A viszonkeresetet ezt meghaladóan elutasította.
- [8] Határozata indokolása szerint a felperes érvénytelenségi kifogását alaptalannak találva megállapította, hogy a hitelszerződés érvényesen létrejött, amit az alperes tartalma szerint teljesített. Az alperes által csatolt felülvizsgált elszámolás tartalmát valónak elfogadva megállapította, hogy a felperes elmulasztotta a felek szerződése alapján őt terhelő és átvett pénzösszeg részletekben való visszafizetésére irányuló kötelezettségét, ezzel a szerződést megszegte. Az alperes erre tekintettel az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján a szerződést azonnali hatállyal jogosult volt felmondani, a közölt felmondás a kölcsönszerződést az rPtk. 319. § (2) bekezdése, valamint 321. § (1) és (2) bekezdése alapján megszüntette, ezért a felperes tartozásai egy összegben esedékessé váltak. Megállapította azonban, hogy az alperes a felülvizsgált elszámolás szerint tisztességtelenül vett figyelembe 505.083 forintot, ezért a viszonkeresettel érvényesített – álláspontja szerint 7.082.017 forint

Gfv.30.361/2019/13.

– összegből ezt levonva a felperest kötelezte a különbözet megfizetésre, a viszontkeresetet ezt meghaladóan elutasította.

- [9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a 6.990.950 forint tőkét, valamint a 2015. február 1-től esedékes késedelmi kamatát meghaladó rendelkezéseit – a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett – a viszontkeresetet részben elutasító – rendelkezését nem érintve, a fellebbezett rendelkezését megváltoztatta, és a viszontkeresetet elutasította.
- [10] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú ítéletben elbírált, annak indokolásában ismertetett viszontkereset szerint az alperes a felperest 7.082.017 forint és ezen összeg 2013. november 21. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a viszontkeresetét leszállítva a felperest 6.990.950 forint és ezen összeg 2015. február 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Ebből következően az elsőfokú bíróság a leszállított viszontkeresetet meghaladó érdemi döntése a Pp. 215. §-ába ütközött, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének ezt a részét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 252. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte. Rögzítette, hogy az elsőfokú ítéletnek az alperes viszontkeresetét részben elutasító rendelkezése az rPp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek kizárólag a felperes marasztalását tartalmazó rendelkezéseit bírálta felül.
- [11] Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a perbeli szerződés nem ütközik az érvénytelenségi kifogás alapjául hivatkozott jogszabályokba, s ebben a körben visszautalt az elsőfokú ítélet indokaira.
- [12] Rögzítette, hogy az alperes viszontkeresetében a 2013. november 21-én kelt felmondással megszűnt szerződésre tekintettel az egyösszegű teljesítéshez való jogát kívánta érvényesíteni. Az rPtk. 321. § (1) bekezdése értelmében azonban a felmondás csak akkor tekinthető jogszerűnek, ha a jogosult a szerződés alapján fennálló, követelhető tartozások összegét a felszólítólevelekben és a felmondásban helyesen tünteti fel, az a kieső tisztességtelen feltételekből eredő (azaz nem is követelhető) különbözetet nem tartalmazza. A DH2 törvény szerinti felülvizsgált elszámolás alapján a tisztességtelenül felszámított összeg arányosítását követően az alperes nyilvántartása szerint a 2013. november 21-én kelt felmondás időpontjában a felperesnek 78.549 forint túlfizetése volt, amely az addig nyilvántartott tartozását csökkentette, így a felperes valós tartozása 2013. szeptember 19-én 309 forint, október 19-én 79.425 forint volt.
- [13] Az alperes a felmondást tehát téves hátralékos összegre alapította, mert az a DH2 törvény szerint lefolytatott felülvizsgált elszámolás szerint az egyoldalú szerződésmódosításból és az árfolyamrészéből eredő különbözetet is tartalmazta. Ilyen körülmények között a felperes a felmondást nem tudta volna elhárítani a tényleges tartozás összege megfizetésével, mert annak valós mértékét nem ismerhette. Mivel a havi fizetési értesítőben a törlesztőrészlet összege tévesen volt meghatározva, ezért az alperes elmulasztotta azt a nyilatkozatot, ami szükséges lett volna ahhoz, hogy a felperes teljesíteni tudjon, amelyből következően az alperes az rPtk. 302. § b) pontja szerinti késedelembe esett, ami az rPtk. 303. § (3) bekezdése értelmében a kötelezett felperes egyidejű késedelmét, ekként a felmondás jogszerűségét kizárja. A kifejtettek miatt az ítélet tábla álláspontja szerint az alperest az általa érvényesített jog nem illeti meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes marasztalására vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és a viszontkeresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [15] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdésébe, valamint az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [16] Előadta, hogy az MNB rendelet hivatkozott rendelkezése értelmében, amennyiben a fogyasztó késelemben esett az eredeti, még nem felülvizsgált szerződés alapján, de a felülvizsgált elszámolás alapján túlfizetés került megállapításra adott időszakra, a túlfizetés nem eredményezi a késelem megszűnését. A jogerős ítélet az MNB rendelet megjelölt szabályának, ezáltal az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdésének nem felel meg. Állította, hogy a késelem jogkövetkezményét szerződésszerűen alkalmazta, felmondása jogszerű. A DH2. tv. alapuló elszámolás eredményeként mutatkozó túlfizetés a felmondás jogszerűsége szempontjából nem vehető figyelembe, amennyiben a felmondással érintett időszakban az adósnak egyébként fennállt a felmondás szerinti tartozása. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatában foglaltakra, további a Kúria Pfv.VI.21.650/2016/4., Pfv.I.21.582/2016/5. számú és Pfv.VI.22.506/2017/7. számú eseti döntéseire is, amelyek véleménye szerint a felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontot támasztják alá.
- [17] A másodlagos felülvizsgálati érvelése szerint a felperesnek abban az esetben is állt fenn a felmondáskor tartozása, amennyiben azt a törvényi elszámolás adataival korrigálni kell, amely lejárt és esedékes tartozás összege is megalapozza a felmondás jogszerűségét.
- [18] A felülvizsgálati határidő lejártát követően előterjesztett beadványában az alperes a felülvizsgálati kérelmét további jogi érvekkel egészítette ki.
- [19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból vizsgálta, és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.
- [21] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmelte – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn

Gfv.30.361/2019/13.

belül kell rendelkeznie. Az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

- [22] Megjegyzi a Kúria, hogy az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni. Jelen ügyben e szabály alkalmazására nem volt mód.
- [23] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, elkésztése miatt a törvényi határidőn túl, a felülvizsgálati kérelem kiegészítésében előadottakkal érdemben nem foglalkozhatott. A felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányossága - a jogszabálysértés szöveges körülírásának megfelelő konkrét és adekvát jogszabályhely megjelölésének elmaradása - zárta ki a felülvizsgálati kérelem vizsgálatát abban a részében, amelyben az alperes másodlagosan azt is sérelmezte, hogy a törvényi elszámolás adataival korrigált elszámolás alapján fennálló lejárt és esedékes tartozás összege is megalapozta a felmondása jogszerűségét. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyanis az általa hivatkozott jogszabálysértéshez igazodó konkrét anyagi jogi rendelkezést, azaz az rPtk, alkalmazandó szabályainak egyikét sem jelölte meg.
- [24] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Kúria által a jelen ügyben vizsgálható jogszabálysértést az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet általa megjelölt, a 6. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésében határozta meg, amely szabályt – az alábbiakban részleteiben ismertettek szerint – az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati kérelemben is megjelölt 3019/2017. (II. 17.) AB határozatában már értelmezte. Eszerint az MNB rendelet vizsgált rendelkezésének – DH1. tv. és a DH2. tv., valamint az MNB rendelet együttes, egymásra tekintettel történő értelmezésével – kizárólag az elszámolás mint pénzügyi mechanizmus szempontjából tulajdonítható jelentőség. Az adós késedelmére alapított felmondás jogszerűségét nem a DH. tv.-ek és a kapcsolódó MNB rendelet, hanem a polgári jog egyéb, általános szabályai alapján kell megítélni.
- [25] A Kúria megítélése szerint az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott eseti döntések sem a megsértett jogszabályként hivatkozott MNB rendelet, hanem a polgári jog alkalmazandó szabályai alapján jutottak az ott kifejtett, általuk helyesnek vélt jogi következtetésre.
- [26] Az alperes felülvizsgálati álláspontjától eltérően nem jogkérdést, hanem alapvetően ténykérdést jelent annak tisztázása, hogy a felmondás időpontjára vetítetten kimutatható-e a felmondást megalapozó adósi tartozás. A kölcsönszerződés felmondásának jogszerűségéhez az érvénytelen szerződési feltételek [DH1. tv. 3. §, 4. §] joghatásának kiküszöbölésével tisztázható, hogy megvalósult-e az adós szerződésszegése, fennállt-e fizetési késedelme, törlesztési hátraléka [Kúria Gfv.VII.30.328/2018/10., Gfv.VII.30.254/2018/7., Gfv.VII.30.212/2019/6. számú határozatai].
- [27] A DH1. tv. megalkotásával a jogalkotó célja az volt, hogy a Kúriának a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződésekben foglalt egyes szerződéses rendelkezések

Gfv.30.361/2019/13.

tisztességtelenségével kapcsolatban a 2/2014. PJE jogegységi határozatában megadott – a tisztességtelenség polgári jogi fogalmára vonatkozó – jogértelmezését, annak kodifikációjával közvetlenül érvényre juttassa a fogyasztók széles körét érintő jogviszonyokban. A törvény figyelemmel volt mindehhez a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) rendelkezéseire is: az Európai Bíróság gyakorlata alapján a tisztességtelen feltételek kiküszöbölésével a megkötött szerződések fenntartását célozta. A DH1. tv. a fennálló szerződések tartalmát – céljának megfelelően, egyúttal az uniós normáknak és joggyakorlatnak való megfelelés érdekében is – csak részben, a tisztességtelen szerződéses kikötések helyébe lépő rendelkezések megadásával módosította, hogy az érintett szerződések a tisztességtelen kikötések nélkül ne váljanak teljesíthetlenné.

- [28] A DH1. tv.-hez szervesen kapcsolódó DH2. tv. a DH1. tv. értelmében érvénytelen szerződéses rendelkezések alapján szükségessé váló elszámolás kérdéseit szabályozza. A törvényi szabályozás abból indul ki, hogy az érvénytelen szerződéses kikötések – vagyis az árfolyamrésre, valamint az egyoldalú szerződésmódosítási jogra vonatkozó szerződéses feltételek – alkalmazása következtében a fogyasztók javára túlfizetés keletkezett. A törvény a pénzügyi intézmények számára ezekkel a múltbeli túlfizetésekkel összefüggésben írta elő a fogyasztókkal utólag – a jelenben – történő elszámolást.
- [29] A DH2. tv. 3. § (1) bekezdése szerint az árfolyamrés alkalmazására vonatkozó kikötésből, valamint a 4. § (1) bekezdése szerint az egyoldalú szerződésmódosításból származó fizetési tételek egyidejű és együttes elszámolásával kapcsolatban, a pénzügyi intézmény részéről a teljes elszámolási időszakra – a szerződéses futamidőre vagy a törvényben meghatározott fordulónapra – kimutatott túlfizetés ténye és mértéke, illetve az így meghatározott fogyasztói követelésnek a törvényben meghatározott rendben teljesített elszámolási módja az, ami utóbb, az elszámolás felülvizsgált jellege miatt nem vitatható. Nem tehetők továbbá vitássá más polgári eljárásban a DH2. tv. alapján elkészített elszámolás felülvizsgálata során hozott jogerős határozatok sem [DH2. tv. 5. §, 18. § (5) bekezdés, 29. §, 42/2014. (XI. 7.) MNB rendelet, 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet, 58/2014. (XII. 17.) MNB rendelet, BH2018. 282.].
- [30] Az előzőekből következően a DH2. tv. és a kapcsolódó MNB rendeletek csak az általuk szabályozott körben bírnak jogkövetkezésménnyel a hatályuk alá tartozó szerződések, a felek szerződéses jogai és kötelezettségei alakulására. Az érintett polgári jogi jogviszonyok egészére kiható ereje és szabályozási tartalma a megjelölt jogszabályoknak nincs.
- [31] A jogalkotó a DH2. tv.-nyel – a DH1. és a DH2. tv.-ek hatálya alá tartozó – két érvénytelen szerződési rendelkezés alapján szükséges pénzügyi elszámolás kérdéseit rendezte csupán. A törvény – sem közvetve, célján keresztül, sem pedig a konkrét szabályozási tartalma révén – nem rendelkezik az elszámolás utólagosan meghatározott eredményének a kölcsönszerződés korábbi felmondására vonatkozatható hatásáról. A DH1. és a DH2. tv.-ek nem zárják ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének utólagos, külön perben történő vizsgálatát és megállapítását az elszámolás eredményének figyelembevételével, miként azt az Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának indokolása is tartalmazza a [42] és [43] bekezdésekben. A DH2. tv.-ben és a kapcsolódó MNB rendeletekben meghatározott elszámolási elvek és módszerek szerint kimutatott túlfizetés utólagos megállapítása a DH2. tv. szabályozási rendszerében és keretein belül nem érinti a szerződés pénzügyi intézmény által gyakorolt korábbi felmondását, annak jogszerűségét, ezért azt a polgári jog egyéb, általános szabályai alapján kell megítélni.
- [32] Az ügyben másodfokon eljáró másodfokú bíróság ezért az MNB rendelet felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezésének sérelme nélkül vizsgálta, és így foglalt állást a vizontkereset alapjául megjelölt felmondás jogszerűségéről. Ennek körében akként foglalt

Gfv.30.361/2019/13.

állást, hogy a felmondást megelőző felszólítások nem a megfelelő összeget tartalmazták, ezért a felmondás az rPtk. szabályai szerint jogszerűtlennek minősül. Azt ugyanakkor a Kúria - a korábban kifejtetteknek megfelelően, a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányossága miatt - érdemben nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet a felmondás jogszerűségének kérdésében érdemben, a polgári jog szabályainak megfelelően, helytállóan foglalt-e állást.

[33] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[34] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperes köteles megfizetni a felperes áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a felülvizsgálati pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenységhez igazodóan mérlegeléssel állapította meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5), valamint (6) bekezdései alapján.

[35] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. szeptember 8.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Csóke Andrea s.k. bíró